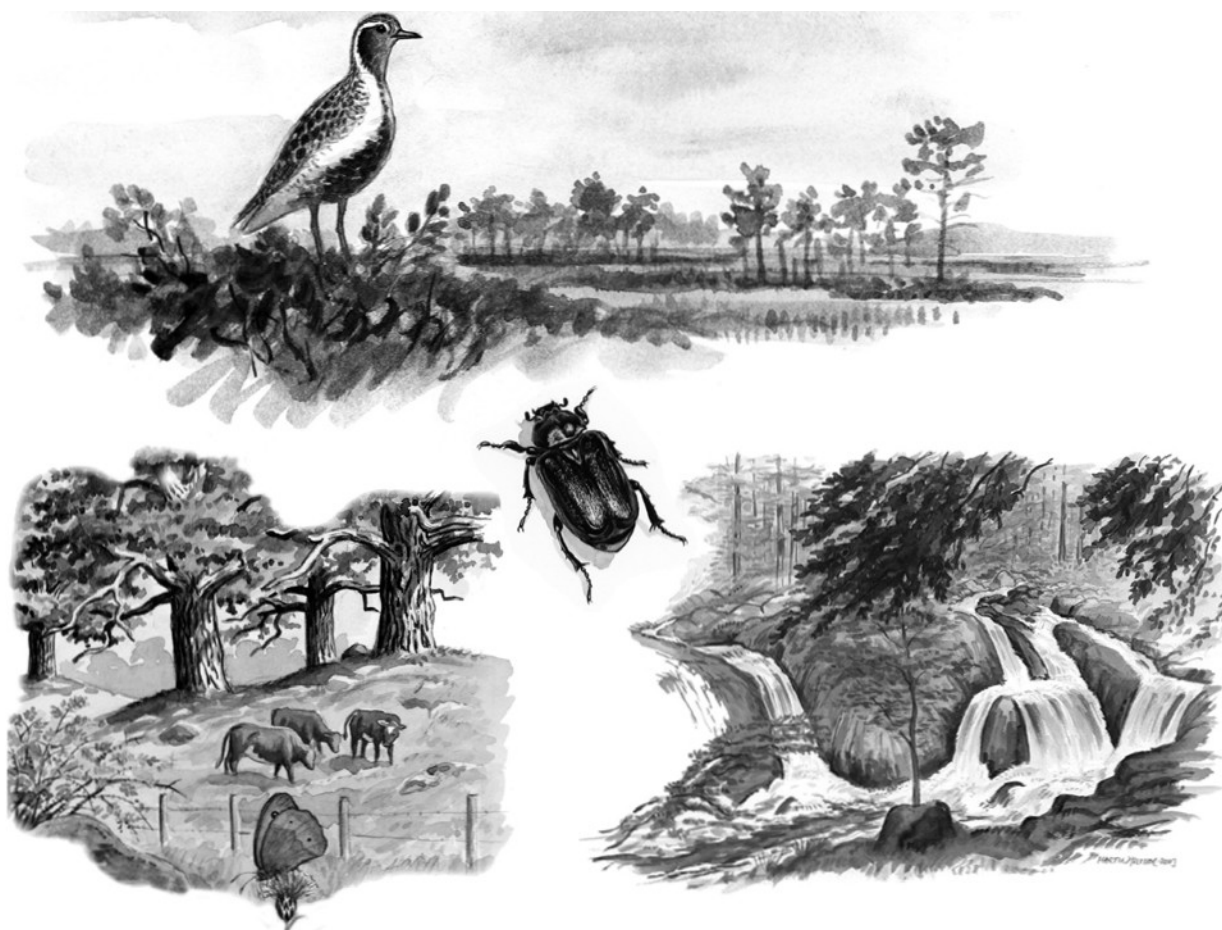

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-område

SE0520121 Bredmossen-Dalen

EU:s medlemsländer bygger upp ett sk. "ekologiskt nätverk" av naturområden som kallas Natura 2000. Livsmiljöerna för vilda djur och växter krymper i snabb takt och många arter hotas av utrotning. Länderna i EU samarbetar därför för att försöka bevara det europeiska växt- och djurlivet. Arbetet grundas på två EU-direktiv, fågeldirektivet och art- och habitatdirektivet.

Natura 2000-områden i Västra Götalands län

I Västra Götalands län finns 406 av regeringen beslutade Natura 2000-områden (t.o.m. år 2004) som sammanlagt har en yta av cirka 240 900 hektar. Avsikten med områdena är att bevara speciella, i EU direktiven bestämda naturtyper och arter. I länet förekommer 54 av dessa naturtyper och 95 djur- och växtarter. Arbetet med att utse områden har pågått sedan EU-inträdet 1995. Naturtyperna kan sammanfattas i följande kategorier och täcker cirka hälften av den totala ytan.

- Berg / hållmark, 3 800 ha
- Odlingsmark / hed, 3 506 ha
- Lövskog, 5 248 ha
- Barrskog, 8 475 ha
- Våtmark / hed, 14 218 ha
- Sötvatten, 21 567 ha
- Sötvatten, Vättern, 60 000 ha
- Hav / kust, 25 304 ha

Bevarandeplanen

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden, vad som kan skada eller påverka naturvärdena samt vad som krävs för att de ska finnas kvar. Planen ska också underlätta vid tillståndsprövningar enligt miljöbalken. Bevarandeplaner utarbetas och fastställs av Länsstyrelsen som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Planen kan dock revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar ändras; den sägs vara ett "*levande dokument*". Det är därför aldrig för sent att bidra med kunskap och synpunkter, kontakta gärna Länsstyrelsen. När bevarandeplanen ändras medför det att den måste fastställas på nytt. Markägare och andra berörda ges då nytt tillfälle att lämna synpunkter om ändringarna är av betydelse.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada Natura 2000-områdenas värden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det gäller även åtgärder utanför Natura 2000-området (regleras av miljöbalken). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som kan påverka naturvärdena i ett område bör man samråda med länsstyrelsen innan man påbörjar en åtgärd. Om det rör sig om en skogsbruksåtgärd ska istället samråd hållas med skogsvårdsstyrelsen innan en åtgärd påbörjas.

Mer information

Länsstyrelsen - www.o.lst.se - Telefon 031-60 50 00 vx. - E-post: natura2000@o.lst.se

Skogsvårdsstyrelsen - www.svo.se - Telefon 033-17 73 30 vx. - E-post: svs@svsvg.svo.se

Naturvårdsverket - www.naturvardsverket.se

Om lagstiftningen som Natura 2000 bygger på

Ett Natura 2000-områdes juridiska status bestäms av flera paragrafer i miljöbalken. Förutom bestämmelser om områdesskydd och tillståndsprövning enligt 7 kap. miljöbalken är Natura 2000-områden även riksintresseområden enligt 4 kap. 1 och 8 §§ i miljöbalken, vilket innebär att Natura 2000-bestämmelserna får en tydlig koppling till en rad andra lagar som rör markanvändning. Bestämmelser som rör miljökonsekvensbeskrivningar (MKB), tillsyn och ersättningsfrågor m.m. i Natura 2000-områden finns även i miljöbalkens kapitel 6:1 och 7, 11:9, 17:3, 19:2, 21:7, 29:4 och 31:4 och 5 kap. MB samt i förordningen om områdesskydd (1998:1252).

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Naturvårdsenheten
Per-Olof Martinsson

BEVARANDEPLAN

Diarienummer:

Sida

Fastställt

511-37898-2004

3(4)

2005-08-15

Enligt sändlista

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0520121 Bredmossen-Dalen

Kommun: Munkedal Områdets totala areal: 155 ha

Områdestyp: pSCI Biogeografisk region: Boreal

Naturtyper och arter som måste bevaras i området:

7140 - Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermed

91D0 - Skogbevuxen myr*

Bevarandeplanen behöver uppdateras!

Enligt nuvarande kunskap om området vet vi att

även följande naturtyper finns:

7110 - Högmossar

följande naturtyper inte finns eller inte har naturtypsstatus:

91D0 - Skogsbevuxen myr

Utvecklingsmark till ytterligare naturtyper kan finnas. Detta är viktigt att ta hänsyn till.

Bevarandesyfte

Syftet med Natura 2000-området är att de naturtyper och arter som finns i området (se förteckningen) ska bevaras långsiktigt. Varje naturtyp och art ska bidra till att upprätthålla s.k. gynnsam bevarandestatus inom sin biogeografiska region. Det här området utgör därför en viktig del i det ekologiska nätverk av områden som Natura 2000 bygger på.

Det främsta bevarandesyftet i detta område är att bevara de olika våtmarkstyperna hydrologiskt intakta och utan ingrepp som stör landskapsbilden samt att bevara förutsättningarna för de starkt specialiserade och unika växt- och djurarter som är bundna till dessa våtmarksmiljöer.

Regeringen fattade beslut om att föreslå området till Natura 2000-nätverket i december 1995.

Beskrivning av området

Bredmossen ligger på Kynnefjälls bergsplatå. Det är en av västkustens största öppna excentriska mossar. Välutbildade strukturer i form av strängar och höljor förekommer, liksom laggkärr och kantskog. Strängarna är torra och domineras av lavar medan höljorna har en vegetation med kallgräs, dystarr och sileshårarter. I myren finns flera stråk med vegetationsfri torv. Liksom de flesta andra västsvenska myrar är antalet arter få representerade av exempelvis myrlilja, hedsäv, blåmossa, grå raggmossa och tät vitmossa. På myren häckar ljunpipare. Ingreppen är få och små och utgörs av dikning, några torvgravar och en väg.

Kvalitet: Bredmossen har stora naturvetenskapliga värden, genom sin ansegrande storlek, karaktäristiska växtsamhällen och relativa orördhet. Området har dessutom betydande landskapliga kvalitéer med sina öppna och flacka myrtytor.

Sårbarhet: Myrområdets höga naturvärden är känsligt för hydrologisk påverkan och skogsbruk. Dessa typer av störningar bör emellertid inte utgöra något hot eftersom hela området är skyddat som naturreservat.

Bevarandemål

Exempel på uppföljningsbara bevarandemål beskrivs under respektive naturtyp och art. Vilka av dessa mål som kommer att användas i området bestäms när kompletterande inventeringar genomförts. Då kommer även koder som x, y och liknande att ersättas med siffror och arter.

Arealen öppen mosse ska bibehållas.

Den hydrologiska regimen ska upprätthållas.

Värdefulla naturskogar på fastmarksholmar och i sumpskogar ska skyddas mot avverkningsåtgärder. Där förutsättningar finns ska naturvärden förstärkas genom bl.a. ökad andel död ved.

Goda förutsättningar för häckande och spelande fåglar ska upprätthållas.

Markägarförhållanden

Kommun, privat

Vad kan påverka negativt

Alla typer av ingrepp på eller i anslutning till våtmarksområdet och som påverkar de hydrologiska förhållandena i våtmarken utgör de mest allvarliga hoten. Sådana ingrepp kan vara dikning, torvtäkt, omfattande avverkningar, byggande av vägar (omfattar även skogsbilvägar), järnvägar etc.

Andra typer av påverkan som kan utgöra hot är det diffusa nedfallet av kväve och andra luftföroreningar. Framförallt kvävenedfallet kan misstänkas skapa förutsättningar för en accelererad igenväxning av öppna mosseytor.

Oförsiktig hantering i samband med skogsmarksgödsling och/eller -kalkning kan medföra ogynnsam påverkan på i första hand perifera delar våtmarken.

Våtmarkskalkning.

I övrigt utgör alla typer av exploateringar som t.ex. kraftledningar, master, torn och intensivt skogsbruk på eller i anslutning till våtmarken ett allvarligt hot mot den upplevelse av orörd vildmark som våtmarken erbjuder.

Risken för ingrepp inom våtmarksobjektet bedöms som liten eftersom hela området är skyddat som naturreservat. Ingrepp i omgivningarna kan dock i större eller mindre grad även påverka våtmarksområdet.

Bevarandeåtgärder

Hela området är skyddat som naturreservat.

Förutom uppskyldning av reservatet föreslås enligt fastställd skötselplan inga skötselåtgärder inom området.

Utöver hänsyn enligt skogsvårdslagen i samband med skogsbruk inom och i anslutning till området bedöms inga särskilda bevarande- eller skötselåtgärder erfordras för att bevara områdets naturvärden.

Med hänvisning till orrens krav på lämpliga livsmiljöer bör det övervägas att se över skötselplanen i detta avseende.

Förutom vad som i övrigt gäller enligt miljöbalken och annan miljölagstiftning krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda området (7 kap 28 a § miljöbalken).

Det bör övervägas att utöka det befintliga naturreservatet så att Mårtensmossen väster om Fisklössjön kan ingå.

Bevarandestatus

Naturreservat genom Länsstyrelsens beslut den 14 april 1970.

Uppföljning av naturtyper och arter

De i bevarandeplanen angivna målen ska följas upp.

Bevarandemålen följs upp med olika tidsintervall beroende på vilken naturtyp eller art som berörs. Naturtyper som inte kräver skötsel följs upp stickprovsvis med glesa tidsintervall liksom arter som till exempel förekommer på många lokaler eller som inte är hotade i så hög grad. Områden som vid basinventeringen inte konstateras ha gynnsam bevarandestatus följs upp regelbundet tills gynnsam bevarandestatus uppnåtts. Samtliga områden ska följas upp om de innehåller arter och naturtyper som är sällsynta, särskilt viktiga för biologisk mångfald eller kräver regelbunden skötsel.

Dokumentation

Bingman, I. (ed.) 1994: Myrskyddsplan för Sverige. Naturvårdsverket. ISBN 91-620-1113-8.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. Områden av riksintresse för naturvård och friluftsliv samt områden med geografiska bestämmelser.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. Skötselplan för naturreservatet Bredmossarna - Dalen. Beslut 1970-04-14.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. Våtmarker i Göteborgs och Bohus län.

Naturtyper, djur- och växtarter som speciellt måste bevaras i området

7140 Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn

Beskrivning: Fattiga och intermediära kärr samt gungflyn som utgörs av laggområden längs myrkanterna, större sammanhängande kärrstråk och drågpartier samt kantzoner kring myrtjärnarna. Ett flertal ytor finns spridda över hela myrobjektet. Inom våtmarken finns smärre öppna, m.e.l.m. tydligt avgränsade, svagt välvda mosseytor som är tämligen enhetliga vegetationsmässigt och saknar tydliga hydromorfologiska strukturer.

Bevarandemål: Areal
-Arealen öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn ska vara minst 85 hektar.

Struktur och funktion

- Vegetationen ska vara naturligt lågvuxen på minst 50 ha.
- Täckningsgrad för träd och buskar ska vara mindre än 5 % och stamantalet ska vara mindre än x/ha.
- Hela arealen ska ha ostörd hydrologi. I objektet ska det inte finnas diken med avvattande effekt.

Typiska arter

- Minst x av de typiska kärlväxtarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
- Minst x av de typiska mossarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.

Negativ påverkan: Tillkommande och existerande ingrepp i form av dikning och andra markavvattande åtgärder liksom dämning kan påverka habitatets hydrologi och hydrokemi på ett negativt sätt, vilket i sin tur kan ge konsekvenser på vegetation och torvbildning samt torvnedbrytning. Även markavvattningsföretag och dämning i närliggande våtmarks- eller fastmarksmiljöer kan ge en negativ påverkan på habitatet. Torvbrytning är ett stort hot mot habitatet idag då det finns en risk för att efterfrågan på torv som energikälla och jordförbättringsmedel blir större. Genom att anlägga skogsbilvägar över eller i närheten av habitatet kan hydrologin och/eller hydrokemin i området förstöras. Skogsbruk och andra företag som innebär att fastmarksholmar och närliggande fastmark avverkas kan innebära är näringsämnen läcker ut på myren och att de hydrologiska förhållandena ändras. Spridning av till exempel kalk, aska och gödningsämnen i habitatet ger drastiska förändringar på vegetationens artsammansättning. Motsvarande spridning av kemiska substanser i habitatets närhet kan också skada habitatet genom luftburen deposition eller genom transport med tillrinnande vatten. Ökad våtdeposition av kväve gör att habitatets vegetationssammansättning förändras med resultat att antalet vitmossor minskar, och andelen gräs, buskar och träd ökar. Samhällsbyggande med nya kommunikationsleder, anläggningar etc kan förstöra eller skada habitatet. Antingen som en direkt effekt eller genom anläggningsarbetet. Igenväxning av habitatet pga markavvattning och kvävedeposition kan innebära att proportionerna mellan olika arter i botten och fältskikt allvarligt förändras och på sikt kan habitatet övergå till trädklädd myr 91D0.

Bevarandeåtgärder: Förbud gäller mot markavvattning. Området är skyddat som naturreservat. Behovet av restaureringsåtgärder efter eventuella äldre dikningar bör utredas.

Bevarandestatus: För närvarande god inom natura 2000-området. I delar kan finnas påverkan från äldre dikningar och smärre torvtäkter där det kan bli aktuellt med restaureringstågärder. Kommer att beskrivas mer detaljerat när basinventeringen genomförs.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

91D0 Skogbevuxen myr*

Beskrivning: Myrar som är skogbevuxna med barr-, bland- eller lövskog. Krontäckningen skall vara minst 25 %. Samtliga tallmossar räknas till denna typ, medan de skogbevuxna kärren får ha en krontäckning på högst 70 %. Vid tätare krontäckning räknas de till sumpskog. Vegetationen domineras av bl.a. glasbjörk, tall, gran, ris, starr och vitmossarter.

Bevarandemål: Mängden död ved, och gammal skog ska bevaras och förstärkas till år 2010. Skogsekosystemens naturliga funktioner och processer upprätthålls. Skogens naturliga hydrologi värnas. Hotade arter och naturtyper skyddas.

Negativ påverkan: Alla former av produktionsskogsbruk i eller i anslutning till ett objekt. Större uttag av träd kan skapa markförstöring och förändra hydrologin, samt leda till uttorkning och konkurrensutsättning för arter knutna till naturtypen. Skogsbruk kan inte bedrivas utan att naturtypens karaktäristiska arter hotas. Exempel på skogsbruksåtgärder:
Avverkningar
Markberedning, dikning, dikesrensning, vägbyggen och annat som kan förändra hydrologin och hydrokemin negativt vilket leder till konsekvenser för vegetation samt torvbildning och torvnedbrytning .
Plantering.
I de fall naturtypen utgörs av glest bevuxen myr utgör även ovan nämnda skogsbruksåtgärder i anslutning till objektet ett hot mot naturtypens gynnsamma bevarandestatus.
Torvutvinning i objektet eller i intilliggande öppna myrar.
Ingrepp i kringliggande vattenytans hydrologi, eller förändrad vattenregim i ett vattendrag.
Ökad våtdeposition av kväve, vilket kan förändra näringsstatusen och artsammansättningen i fältskiktet med minskat antal vitmossor och ökad andel gräs, buskar och träd.
Kalkning, gödsling och/eller spridning av aska i objektet ger förändringar på vegetationens artsammansättning.
Kalkning, gödsling och/eller spridning av aska i angränsning till objektet kan skada genom luftburen deposition eller genom att vatten som försörjer objektet fått ändrad hydrokemi uppströms.
Exploatering i form av kommunikationsleder, anläggningar etc. kan skada objektet, antingen som en direkt effekt eller genom anläggningsarbetet.

Bevarandeåtgärder: Förbud gäller mot markavvattning. Området är skyddat som naturreservat. Behovet av restaureringstågärder efter eventuella äldre dikningar bör utredas.

Bevarandestatus: För närvarande god inom natura 2000-området. I delar kan finnas påverkan från äldre dikningar och smärre torvtäkter där det kan bli aktuellt med restaureringstågärder. Kommer att beskrivas mer detaljerat när basinventeringen genomförs.

Uppföljning:

Se tillsviare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.
